

РЕШЕНИЕ

№ 18

град Перник, 07 февруари 2011 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд, град Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на двадесет и шести януари, две хиляди и единадесета година в състав:

Председател: Игнат Георгиев

1. Стефан Станчев

2. Емилия Иванова

При секретаря Т.М. и с участието на прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от председателя Георгиев КНАХД № 199/2010 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административно процесуалния кодекс.

Образувано е по касационна жалба на Г.Л.Г. *** и ЕГН: *****, против решение № 717/25.11.2010 г. постановено по н.а,х.д. № 789 по описа за 2010 г. на Районен съд - Перник. С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление № 1096 от 05.05.2010 г., издадено от Началник на сектор "ПП" към ОД на МВР - Перник, с което на жалбоподателя, за нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП и на основание чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, са наложени следните административни наказания: "глоба" в размер на 200 лв. и "лишаване от право" да управлява МПС за срок от 2 (два) месеца.

В касационната жалба се излагат аргументи за незаконосъобразност на така постановеното решение, като се моли за неговата отмяна.

Касационният жалбоподател, редовно призован се явява лично и с пълномощник по делото - адв. Кихаллов. Заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата, ОД на МВР - Перник, редовно призован, не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Стефанова дава заключение, че жалбата е неоснователна и решението на първоинстанционния съд, като правилно и законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се и дължи нейното разглеждане по същество.

Административен съд- Перник, след като взе предвид становищата на страните, наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Районният съд е възприел фактическата обстановка по делото, от данните внесени чрез: показанията на актосъставителя Митко Илиев Петров и на свидетеля по АУАН Людмил Бориславов Миков; АУАН и издаденото въз основа на него НП; заповед на министъра на вътрешните работи за определяне на държавни служители от МВР, които да извършват контролна и административнонаказателна дейност по ЗДвП; протокол от 17.03.2010 г. за преминалите последваща проверка средства за измерване, собственост на ОД на МВР - Перник, изготвен от опра в олущена да извършва последваща проверка лаборатория; разпечатка от дата 25.04.2010 г. от техническо средство "Радар- ТК4" 101/97 за регистрираното в 22.14 п нарушение, както и Инструкция за експлоатация на Трафик Радар ТК4. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в своя подкрепа.

Въз основа на събраните по делото доказателства и след техния анализ е установено, че на 25.04.2010 г., в 22.14 часа, в гр. Перник по ул. „Юрий Гагарин“ в посока към центъра на града, Г. Любомиров Г. управлява мотоциклет със скорост от 82 km/h при въведено с пътен знак В-26 ограничение на скоростта от 40 km/h. Нарушението е констатирано с техническо средство Трафик Радар ТК4 №101, като регистрираните с него данни са показани на водача. Вследствие това на нарушителя е съставен АУАН въз основа на който е издадено процесното НП.

При така установената фактическа обстановка и на база на представените и събрани по делото доказателства, Районен съд-Перник е приел, че последните, преценени поотделно и в съвкупност са непротиворечиви и изясняват всестранно и пълно всички релевантни по делото обстоятелства. Поради тези съображения въззивният съд е приел за безспорно установено констатираното в АУАН нарушение на ЗДвП, а издаденото въз основа на него НП е потвърдил като правилно и законосъобразно.

Настоящият съдебен състав споделя правните изводи на Районен съд- Перник.

В преценката си дали да издаде наказателно постановление административнонаказващият орган се основава на фактическите констатации в акта за установяване на административно нарушение, които при условията на чл.189, ал. 2 от ЗДвП и в рамките на производството по налагане на административни наказания се считат за зерни до доказване на противното. В този смисъл съдът е длъжен, разглеждайки делото по същество,

да установи чрез допустимите с т. закона доказателства дали е извършено административно нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

Съобразно това и съгласно разпоредбата на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН нарушението е установено, нарушителят е идентифициран, като негов извършител, извършено е – виновно и това е установено по безспорен начин в производството пред наказващия орган. Жалбоподателят се е движил със скорост надвишаваща с 42 км/ч допустимата максимална. Следователно правилно е ангажирана административна наказателна отговорност. Наведеното основание за незаконосъобразност на АУАН, поради разлика между вписания в него размер на регистрираната скорост, който е 81 км/ч и данните от разпечатката, в която е фиксирана скорост от 82 км/ч, не е съществен формален порок. Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 7 от ЗДвП „изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата и точния час на нарушението... разпечатки са годно веществено доказателствено средство в административна наказателна процес". Представената пред въззивната инстанция разпечатка от радара съдържа регистрирана на посочената в АУАН дата и час, скорост от 82 км/ч. При това положение безпредметно е твърдението за порок на НП, което се издава на база на доказателствата представени пред наказващия орган. Лично и чл. 53, ал. 2 от ЗАНН гласи, че НП се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. Г.Г. е правоспособен водач по ЗДвП и като такъв презумптивно следва да познава правилата и ограниченията установени в закона.

Относно твърдението на жалбоподателя за незаконосъобразност на НП и оттам на потвърдителното решение, поради неправилна експлоатация на скоростомера и при неспазване на инструкцията за експлоатация на Трафик Радар ТК4, отнасяща се до забрана за едновременно използване на устройството с УКВ радиостанцията, когато са на общо захранване, настяшият съдебен състав смята това за неоснователно. Жалбоподателят неправилно тълкува цитирания текст от Инструкцията. Той гласи, че „не се допуска едновременна работа на радара и мобилна УКВ радиостанция, когато са на общо захранване". Няма забрана двете устройства да са на общо захранване, забраната е относно едновременната им работа. Пред районния съд не са събрани доказателства, двете устройства да са работили едновременно в момента на регистриране на нарушението. Показанията на актосъставителя и на свидетеля по акта си противоречат, но само относно факта на общо захранване ли работят двата уреда.

Предвид всичко гореизложено, при разглеждането на делото пред настоящата инстанция и извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК г-о отношение на валидност, допустимост и съответствие с материалния закон на потвърдителното решение на Районен съд – Перник, не се

установиха пороци, които да съставляват касационни основания за неговата отмяна.

Тъй като и настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи различни ст тези на районния съд, то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение №717/25.11.2010 г., постановено по НАХД №789, по описа за 2010 г. на Районен съд- Перник и потвърждаващо наказателно постановление №1096 от 05.05.2010 г., издадено от Началник на сектор "ПП^ч към ОД на МВР- Перник, с което на Г.Л.Г., за нарушение на чл.21,ал.2 от ЗДвП и на основание чл. 182,ал.1,т.5 от ЗДвП, са наложени следните административни наказания: "глоба" в размер на 200 лв. и "лишаване от право" да управлява МПС за срок от 2(два) месеца.

Решението е окончателно и не подлежи , на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ:

1. /п/

2. /п/